

LĀTVAS

No. 36. Metai XI

Rugsējo-Sept. 5, 1931

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

“L A I V A S”

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

XV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

GALAT. 5, 25—6, 10.

BROLIAI: Jei dvasia gyvename, dvasia ir elgkimės. Nepasidarykime tuščios garbės geidžiančiais, viens kitą kiršinančiais, vienas kitam užvydinčiais. Broliai, jeigu žmogus ir bus atsida- vęs kokiam nors nusidėjimui, jūs, kurie dvasiniai esate, pamokykite tokį švelnu- mo dvasioje, nusimanydamas, kad ir tu netaptumei gundomas. Vienas kito sunke- nybes nešiokite, ir taip Kristaus įstatymą išpildysite. Nes jei kas nusimano save esant kuom nors, kuomet jis yra niekas, pats save suvadžioja. Savą gi darbą kiek- vienas teištveria ir taip iš savęs teturi garbę, o ne iš kito. Nes kiekvienas savo naštą nešios. Ir tas, kuris yra žodžiu mo- kinamas, tesidalina visokiu geru su tuom, kurs pats save mokina. Neapsigaudinėk- te: Dievas nepasityčiotinas yra. Nes ką žmogus pasės, tą ir surinks, nes kuris žmogus sėja savo kūne, tas ir surinks iš savo kūno supuvimą; kuris gi sėja dva-

E v a n g e l i j a

LUK. 7, 11—16.

ANUO metu Jėzus' ėjo į miestą, kurs vadinosi Naimas: draug su juo ėjo Jo mokytiniai ir skait- linga minia. Prisiartinant gi Jam prie miesto vartų, štai buvo iš- nešama numirėlis, vienatinis sū- nus savo motinos, o ta buvo našlė; draug su ja ėjo didelė miesto minia. Pamatęs ją Viešpats, gailestingumo sujudintas delei jos, jai tarė: Neverk! Ir Jis prisiartino ir prisilietė neštuvų. (Tie gi, kurie nešė, sustojo). Tuomet Jis tarė: Jamikaiti, sa- kau tau, kelkies. Numirėlis atsisėdo ir ėmė kalbėti. O Jis atidavė jį jo motinai. Visus gi apėmė baimė, ir jie garbino Die- vą, sakydami: Didis pranašas kilo mūsų tarpe, ir Dievas aplankė savo tautą.

sioje, tas iš dvasios surinks amžiną gyvy- bę. Darydami gi gerą, nepavargkime, nes savo laikų rinkšime nepavargdami. Taigt, kol turime laikų, darykime visiems gerai, labiausiai gi tikėjimo namiškiams.

“Budėkite, tvirtai stovėkite tikėjime, elgkitės kaip vyrai ir bukite stiprūs. Visa, ką jūs darote, tebunie daroma meilėje” (I Kor. 16, 13-14).

“Nebijokite tų, kurie užmuša kūną ir po to nieko daugiau nebegali padaryti... Bijokite to, kurs užmušęs turi valdžios įmesti į pragarą” (Luk. 12, 4-5).

Kryžiaus Keliai.

(norintiems išsiprašyti sau geros išpažinties' malonę).

IŽANGOS MALDA: „Šekite prie manęs visi, kurie vargstate ir apsunkinti esate, o aš jus atgaivinsiu“... Girdžiu, geriausias Jėzau, malonų Tavo balsa ir skubinuosi prie Tavęs. Turbūt nėra kito tokio nelaimingo, kuris neštų tokią sunkią našta ir tiek vargtų vargo, kaip aš. Nesuskaitoma nuodėmių daugybė slegia mano sąžinę ir neduoda man ramybės nei dieną nei naktį. Paguodos, Viešpatie!.. Paguodos duok man, Jėzau geriausias! Stiprink mano silpstančias jėgas, kad nesuklupčiau po ta našta ir nepražūčiau amžinai!..

V. Pasigailėk manęs, Viešpatie!

R. Pasigailėk manęs!..

Marija, išprašyk man iš kenčiančiojo savo Sūnaus drąsos ir jėgų eiti išpažinties ir nuolankiai išpažinti savo nuodėmes!..

1 Tėve mūsų... Sveika Marija....

1. PIRMOJI STOTIS: Teisingiausias Jėzus neteisingųjų teisme smerkiamas mirti. Taip ir šandie dedasi. Dažnai teisingieji persekiojami, o ištvirtėliai ir bedieviai džiūgauja bei triumfoja. Bet ateis laikas, kada teisingieji triumfos, o neteisingieji bus smerkiami. Ateis Dievo Teismas, kuris tikrą tiesą nustatys. Pasaulio teismų sprendimai yra tik laikini, o Dievo Teismo sprendimai bus amžini. Neapsigauk todėl, siela! Vely trumpą laiką būti pasaulio pasmerktam ir nekenčiamam, o paskui per amžius su Šventaisiais linksintis Danguje!..

V. Pasigailėk manęs, Viešpatie!

R. Pasigailėk manęs!..

Marija, išprašyk man iš kenčiančiojo savo Sūnaus drąsos ir jėgų eiti išpažinties ir nuolankiai išpažinti savo nuodėmes!..

1 Tėve mūsų... Sveika Marija....

2. ANTROJI STOTIS: Jėzus ima ant savęs kryžių. Kryžius sunkus, tačiau Jė-

zus jį kantriai neša. Ir išpažintis taip pat yra ne vienam sunkus kryžius. Ypač tiems, kurie pilni yra puikybės ir išdidumo. Nepaisyk savo puikybės balso, baidančio tave nuo išpažinties. Nugalėk save. Klausyk, ką Jėzus, nešdamas kryžių, tau sako: „Kas nori būti mano mokinys, tegu ima ant savęs savo kryžių ir seka paskui mane.“

V. Pasigailėk manęs, Viešpatie!

R. Pasigailėk manęs!..

Marija, išprašyk man iš kenčiančiojo savo Sūnaus drąsos ir jėgų eiti išpažinties ir nuolankiai išpažinti savo nuodėmes!..

1 Tėve mūsų... Sveika Marija....

3. TREČIOJI STOTIS. Jėzus pirmą kartą suklumpa po kryžiumi. Jėzus suklupo, bet tuoj ir vėl keliaisi. Taip ir tu, jei suklupai, padarei nuodėmę, nelauk ilgai. Kelkis kuo greičiau. Eik išpažinties. Nelauk varomas, bet eik laisvu savo noru ir su džiaugsmu. Išpažink atvirai ir aiškiai visas savo nuodėmes, kad jos ir baisiausias būtų. Tark kartu su atgailojančiu karalium Dovydu: „Nusidėjau.“ O Jėzau, kuris mums liepei: „Mokukitės iš manęs, nes esu kantrus ir nuolankios širdies.“ išmokyk mane per išpažintį nuolankiai visas savo, kad ir sunkiausias, nuodėmes išpažinti!..

V. Pasigailėk manęs, Viešpatie!

R. Pasigailėk manęs!..

Marija, išprašyk man iš kenčiančiojo savo Sūnaus drąsos ir jėgų eiti išpažinties ir nuolankiai išpažinti savo nuodėmes!..

1 Tėve mūsų... Sveika Marija....

4. KETVIRTOJI STOTIS: Jėzus susitinka su savo Motina. Koks džiaugsmas! Jei mes, atsižadėję savo puikybės, norime nuolankiai ir atvirai atlikti išpažintį, tai Sopulingoji Motina pasitinka mus kelyje ir lydi mus prie klausyklos, prie Jėzaus vietą užimančio kunigo, ramina ir drąsina, kad galėtumėm be baimės ir gė-

dos išpažinti visas savo nuodėmes. Marija juk Nusidėjėlių Gynėja!..

V. Pasigailėk manęs, Viešpatie!

R. Pasigailėk manęs!..

Marija, išprašyk man iš kenčiančiojo savo Sūnaus drąsos ir jėgų eiti išpažinties ir nuolankiai išpažinti savo nuodėmes!..

1 Tėve mūsų... Sveika Marija...

5. *PENKTOJI STOTIS: Simanas Cirinietis verčiamas padėti Kristui nešti kryžių.* Mūsų išpažintis tačiau turi būti atlikta laisva valia, be jokios prievartos. Ne dėl to, kad tėvai mus verčia, kad moteriškė prašo, ar vyras, ar vaikai. Bet dėl to eikime išpažinties, kad iš mūs to reikalauja Dievo meilė, kad to reikalauja mūsų sielos išganymas, kad tai reikalauja mūsų šv. tikėjimas.

V. Pasigailėk manęs, Viešpatie!

R. Pasigailėk manęs!..

Marija, išprašyk man iš kenčiančiojo savo Sūnaus drąsos ir jėgų eiti išpažinties ir nuolankiai išpažinti savo nuodėmes!..

1 Tėve mūsų... Sveika Marija...

6. *ŠESTOJI STOTIS: Veronika nušluosto Jėzui kruviną veidą.* Kaip brangiai, geriausias Jėzau, atsilygini net už mažiausią suteiktą Tau patarnavimą! Už paduotą skarelę veidui nušluostyti Veroniką apdovanoji tikroju savo Veido atvaizdu! Koks džiaugsmas tai šventajai moteriai! Bet kokio džiaugsmo žadi man, jei nepaisydamas pasaulio monų ir kūno geidulių, atliksiu gerai išpažintį ir į išvalytą savo sielą susilauksiu ne Tavo atvaizdą, bet patį Tave, geriausias mano Išganytojau! Iš tiesų, galėsiu tada pasakyti apie save kartur su šv. Povilu: „*Gyvenau aš, bet jau ne aš, gyvena manyje Kristus*“...

V. Pasigailėk manęs, Viešpatie!

R. Pasigailėk manęs!..

Marija, išprašyk man iš kenčiančiojo savo Sūnaus drąsos ir jėgų eiti išpažinties ir nuolankiai išpažinti savo nuodėmes!..

1 Tėve mūsų... Sveika Marija...

7. *SEPTINTOJI STOTIS: Jėzus ant rą kartą suklumpa po kryžiumi.* Tai už mūsų atkritimą į senąsias nuodėmes! Per paskutinę išpažintį žadėjau pasitaisyti, pasitraukti nuo tų asmenų, kurie mane veda į nuodėmę, apleisti tuos namus, kur gresia mano sielai pražūtis, atlyginti padarytasias skriaudas, neskaityti blogų laikraščių bei knygų, neiti į negražius teatrus ir susirinkimus, neapleisti šventomis dienomis šv. Mišių... O ar išpildžiau visus tuos pasižadėjimus? Ar pašalinau pagundas, atlyginau skriaudas, mechiau skaitęs blogus raštus, sutvarkiau, kas buvo tvarkytina? — Kas davė! Nespėjau sugrįžti iš bažnyčios, o jau ir vėl tie pat nusikaltimai, tos pat nuodėmės!.. O gal dar blogesnis pasidariau? Viešpatie, kad aš ir šimtą kartų dar būčiau blogesnis, tačiau nenusiminsiu, regėdamas Tave po kryžiumi parblokštą... Tu mano silpnybes ir piktybes ant savo pečių neši!.. Juk neatstumsi manęs, nepaliksi pragaro galybėms sutremti... Keliuosi jau kartu su Tavimi, Jėzau, iš savo nuodėmių purvo ir einu paskui Tave!..

V. Pasigailėk manęs, Viešpatie!

R. Pasigailėk manęs!..

Marija, išprašyk man iš kenčiančiojo savo Sūnaus drąsos ir jėgų eiti išpažinties ir nuolankiai išpažinti savo nuodėmes!..

1 Tėve mūsų... Sveika Marija...

8. *AŠTUNTOJI STOTIS. Jėzus ramina verkiančias moteris.* Kokį brangų duoda Jis prie to pamokymą. „*Jerozottmos dukters, ne manęs verkite, bet verkite velyk pačios savęs ir savo vaikų... Nes jei taip daroma žaliame medžiui, tai kas atsitiks su sausu?*“ Jei aš, šventųjų šventasis, už svetimas nuodėmes tiek turiu kentėti, tai kiek reikės kentėti jums ir jūsų vaikams už savas nuodėmes! O taip, Viešpatie, vargas man, jei neapverksiu čia, kol gyvas, savo kaltybių! Jei Tavo brangiausiu Krauju nepasiskubinsiu jų nuplauti! Jei ir toliau nepildysiu dangiš-

kojo Tēvo valios, pareikštos man Jo įsakymuose! „*Ne kiekvienas, kuris man saklo: Viešpatie, Viešpatie — įeis į dangaus karalystę, bet kuris pildo valią mano Tēvo, kuris yra danguose*”...

V. Pasigailėk manęs, Viešpatie!

R. Pasigailėk manęs!..

Marija, išprašyk man iš kenčiančiojo savo Sūnaus drąsos ir jėgų eiti išpažinties ir nuolankiai išpažinti savo nuodėmes!..

1 Tėve mūsų... Sveika Marija...

9. *DEVINTOJI STOTIS: Jėzus trečią kartą parpuola po kryžiumi.* Jėzaus jau nei rankos nei kojos daugiau neremia. Jis visiškai parbloktas ant žemės. Jis jau daugiau nepajėgia nešti savo kryžiaus... O tu, nuodėmių sunkumėli! Jos — Dievo Sūnų prie žemės pribloškiosios laiko! Nekalčiausias Avinėli! keno nuodėmės taip Tave slegia? — Žmonių, taigi ir mano nuodėmės! Tu kenti už mano kaltybes, o aš ar galiu sausa akimi žiūrėti į Tave besikankinantį? Argi ir toliau aš braižiosiu po nuodėmes, kaip po kokį purvą, nemanydamas jų nusiplauti Atgailos Sakramente? Ne, Viešpatie, einu jau prie atgailos šaltinio ir tenai visą nuodėmių purvą nuplausiu. Žinau aš to Sakramento galybę. „*Kad tavo nuodėmės būtų raudonos, nelyginant skarlatas, išbals jos kaip sniegas*”... — taip patsai pranašo lūpmis man sakai. O kitoje vietoje savo mylimiausio Apaštalo šv. Jono lūpmis užtikrini: „*Kas prie manęs ateina, to aš nuo savęs neatstumsiu*”... Einu tad prie Tave:

V. Pasigailėk manęs, Viešpatie!

R. Pasigailėk manęs!..

Marija, išprašyk man iš kenčiančiojo savo Sūnaus drąsos ir jėgų eiti išpažinties ir nuolankiai išpažinti savo nuodėmes!..

1 Tėve mūsų... Sveika Marija...

10. *DEŠIMTOJI STOTIS. Jėzus apnuoginamas.* Ar matai, kaip budeliai plėšia nuo Jėzaus Jo drabužius, nepaisydami nei daromos Jam gėdos, nei didžiau-

sio skausmo. Panašiai su mūsų siela elgiasi šetonas, kai mes jį, laisva valia darydami nuodėmę, įsileidžiame į savo sielos vidų. Jis apiplėšia mus visiškai, atima viską, ką buvome gerais darbais užsipelnę iš Dievo, nekaltybės drabužį sudrasko į skutelius ir pats su visa pragaro dvasių govėda apsigyvena mumyse. Koks pragariškas juokas jį ima, kad mes pats savo darbais padėjome Dievo Karalystę mumyse sugriauti. Nuodėmė žadėjo mums suteikti daug malonumų ir gėrybių, o dabar jaučiame vienus tik kartumynus ir neapsakomą neramumą širdyje... Taip, Viešpatie, nusibodo jau man tarnauti pragaro kunigaikščiui ir įkyrėjo. Grišiu atgal į savo geriausio Tėvo namus...

V. Pasigailėk manęs, Viešpatie!

R. Pasigailėk manęs!..

Marija, išprašyk man iš kenčiančiojo savo Sūnaus drąsos ir jėgų eiti išpažinties ir nuolankiai išpažinti savo nuodėmes!..

1 Tėve mūsų... Sveika Marija...

11. *VIENUOLIKTOJI STOTIS. Jėzus kalamas prie kryžiaus.* Kokiomis storomis, geležinėmis vinimis! Jis už mano nuodėmes leido save taip kankinti, o aš? O aš ar ir toliau taip gyvensiu negražiai, palaikydamas nedorus santykius su netinkamu man asmeniu? Gyvensiu nekatalikiškoje šeimynoje? priklausysiu prie nekatalikiškos draugijos? skaitysiu nekatalikiškus laikraščius ir knygas? Dėvėsiu tokius biauirus drabužius, kurie visus piktina? Viešpatie, Tu esi pasakęs: „*Jeitavo dešinėji ranka tave piktina, nukirsk ją ir mesk šalin nuo savęs, nes tau geriau, kad vienas tavo narys žūtų, nekaip kad visas tavo kūnas būtų įmestas į pragarą*”... Prikalk tad mane, Viešpatie, atgailos kad ir storiausiomis vinimis prie Tavojo kryžiaus, kad nereikėtų amžinai pragare kentėti.

V. Pasigailėk manęs, Viešpatie!

R. Pasigailėk manęs!..

Marija, išprašyk man iš kenčiančiojo savo

Sūnaus drašos ir jēgū eiti išpažinties ir nuolankiai išpažinti savo nuodėmes!..

1 Tēve mūsu.... Sveika Marija....
1 Tēve mūsu.... Sveika Marija....

12. **DVYLIKTOJI STOTIS.** *Jēzus miršta ant kryžiaus.* Atsistok mintimi visai šalia Marijos, Jēzaus Motinos. Pa-keik akis į merdejančią tavo išganytoją. Sudėk per Marijos rankas į Jēzaus atvertąjį kareivio durtuvu šoną visus savo prašymus, visą savo viltį, pasižadėjimus, norus... „*Kurs Magdalietę gelbėjai, Latrui dangų pažadėjai...*”

V. Pasigailėk manęs, Viešpatie!

R. Pasigailėk manęs!..

Marija, išprašyk man iš kenčiančiojo savo Sūnaus drašos ir jēgū eiti išpažinties ir nuolankiai išpažinti savo nuodėmes!..

1 Tēve mūsu.... Sveika Marija....

13. **TRYLIKTOJI STOTIS:** *Mirusiojo Jēzaus kūnas ant Marijos kelių.* Koks sopulingas vaizdas! Marija, kaip priėmė sau ant kelių nuimtajį nuo kryžiaus mirusiojo Jēzaus kūną, taip priimk į savo šventąjį prieglobstį ir mane, kuris ant nuodėmių kryžiaus jau esu beveik beairštąs!

V. Pasigailėk manęs, Viešpatie!

R. Pasigailėk manęs!..

Marija, išprašyk man iš kenčiančiojo savo Sūnaus drašos ir jēgū eiti išpažinties ir nuolankiai išpažinti savo nuodėmes!..

1 Tēve mūsu.... Sveika Marija....

15. **KETURIOLIKTOJI STOTIS:** *Jēzus kūnas laidojamas naujame grabe.* Jēzus trečioje dienoje iš grabo kėlėsi ir daugiau į jį jau nebegriš, jokių sopulių nebekentės... Su džiaugsmu pasveikink Jį, mano siela, ir linksminkis kartu su Juo. Netrukus ir mano nuodėmių grabas subyrės ir mano siela, kuri ligšiol tame grabe apmirusi gulėjo, sveikutėlė išeis... Aš kelsiuos iš dvasiškos mirties ir kartu su Kristumi triumfuosiu. Einu jau, Viešpatie, išpažinties. Einu prie gyvybės šaltinio, kuris jau tiek kartų mane apmirusį atgaivino, atgaivins jis ir dabar. Ir aš

išgirsiu už valandėlės iš Tavo, geriausia-
sai Jēzau, tą malonų pasveikinimą, kuriuo apdovanojai Apaštalus: „*Ramybė jums.*” Suteik man ramybę, kurios aš taip labai ištroškęs. Suteik ramybę Tavo šventajai Bažnyčiai, kurią plėšrieji vilkai iš visų pusių apnikę nuolat drasko. Ramybę suteik mano Tėvynei, mano namams, visiems žmonėms...

V. Pasigailėk manęs, Viešpatie!

R. Pasigailėk manęs!..

Marija, išprašyk man iš kenčiančiojo savo Sūnaus drašos ir jēgū eiti išpažinties ir nuolankiai išpažinti savo nuodėmes!..

1 Tēve mūsu.... Sveika Marija....

PRAŠO PASIMELSTI.

M. R. iš Shenandoah, Pa. prašo pasimelst už jos sergantį vyrą. Šeimynos galvai susirgus, namuos prasideda vargai.

M. Tarutienė iš New Britain, Conn. prisiuntė šv. Mišioms \$2.00 prašo pasimelst už keturis asmenis. Ji prašė atsakyti atskiru laiškeliu, bet pamiršo paduoti savo adresą. Prie tos progos prašome visų mūsų Rėmėjų kiekviename savo laiške paduoti savo adresą. Tai palengvina „Lavo” redakcijai darbą.

Prašau pasimelst mano intencija prie šv. Juozapo. Esu reikalingas jo pagalbos.
K. Nadzeika.

Šių visų prašymus atminkime savo maldose. Vieni už kitus besimeldami, daugiau išprašysime reikalingų mums Dievo malonių.

Nugalėti Puikybę Apsimokėjo.

Durys — triukt. Langai — bar, bar, bar! Dulkės pakilo ir sukuriu susisuko. Per kambarį perlėkė Elena Margaitė.

Kas jai? Veidai paraudę, akys stačios, lūpos suspaustos, nosis pusčioja. Ji lanksto smarkiai. Rėdosi ir per duris laukan.

Girdėti palaidi žodžiai: “Aš — tarnaitė? Niekuomet! Aš buvusi kompanijos sekretorius... tarnaitės vietą? Kaip ji galėjo drįsti man tokią vietą pasiūlinti? Tai pasityčiojimas! Tai įžeidimas!”

Žmonės net sustoję ir atsigręžę žiūrėjo į tą merginą, kuri savo batelių medinėmis kurkomis smarkiai kaksėjo šaliगतvio cementu.

Bet ji jų nematė. Ji negirdėjo nei savo garsaus ėjimo. Ji buvo pasinėrusi savyje, savo puikybės mintyse.

“Ar aš nebaigiau kolegijos? Ar aš nevadovavau merginų sodalicijai? Ar aš neap rūpinau savęs ir savo motinos ir visų reikalų iki motinos mirties? Ir dabar man ponija N. pasiūtė paimti atsiradusią liuosą tarnaitės vietą. Še tau, sekretoriau!”

“Tai tiesa, kad aš jau nedirbu keli mėnesiai. Ieškau kasdien darbo ir jo niekur negaunu. Ta ponija žino, kad aš jau neužsimokėjus už septynias savaites už pragyvenimą. Bet kad ir taip yra, tai aš, gavusi tokį aukštą išauklėjimą, negaliu pasilikti kokios nors ponios tarnaitė. Kad ir visur atleidžia merginas iš ofisų, bet aš turiu gauti darbą.”

Taip pasinėrusi savo mintyse, Elena lėkė pati nežinodama kur, nei kokių tikslu. Bet štai ji pasijuto pas savo parapijos duris.

Ji ateidavo į tą bažnyčią beveik kasdien nuo to laiko kai liko be darbo. Ji įėjo dabar bažnyčion ir ieškojo nusiramavimo prie altoriaus laiptų. Ji atsiklauptė, kaip buvo pripratus, pas Švenčiausios Panelės altorių. Ji išsiėmė ražančių

ir ėmė jį kalbėti. Kalbėjimas nesisekė. Įvairiausios mintys nardė galvoje. Puikybė savo darė.

“Ai, Geriausioji mano Motina. Aš ne tarnaitė. Ne ten man vieta. Pagelbėk man rasti darbą! Padėk man, o mano Ponia!”

Staiga Elenos lūpos sustoję judėję. Jos akys įsmigo į Šv. Panelės statulą. Ji ilgai taip žiūrėjo. Šypsena nuskrido per jos veidą; ta malonioji, brangi šypsena, kurią ji dažnai matė savo močiutės veide ir kurią ji sau pasisavino.

Šypsena pasikartojo Elenos veide. Matyt, kas malonaus atsirado jos galvoje. Ji gal regį ką?

O beje! Jai prisiminė jos kūdikystės dienos ir senoji močiutė, kuri įkvėpė tą gilų, nesuardomą pamaldumą į Dievo Motiną.

Ji mato dabar senutę-močiutę, jos malonią šypseną. Ji girdi jos žavėjančias pasakas apie jos senąją tėvynę, apie tos tėvynės gražumus, apie jos vaikų kilnius darbus ir pasišventimus. Ji girdi, kaip močiutė atsisveikino su savo motinėle ir atliko ilgą ir sunkią senoviškąją kelionę per Atlantiką. Du metu išgyveno močiutė šioje Amerikos šalyje iki ištekėjo.

Topt Elenai į galvą — bet ką veikė močiutė per tuos du metu iki ištekėjo?

Ji buvo tarnaitė.

Elenos galva nusviro į rankas. Ji sunkniubo. Ašaros pradėjo riedėti iš akių.

“Marija, Geriausioji mano motina! Atleisk man mano puikybę. Ačiū Tau, kad priminei man mano senutę močiutę.”

—o—

Ponia Joanna Avarienė, rekomenduojant poniai N. priėmė Eleną už tarnaitę be jokių abejonių ir klausinėjimų.

Elena ištikrųjų buvo labai gabi mergina, išmintinga, inteligentiška. Ponia Avarienė stebėjosi kaip ji čia galėjo eiti

už tarnaitę. Bet ji jos neklausinėjo.

Elena tuojaus sužinojo, kad jos ponia yra gerai turtinga, be to, kad ji yra žymi rašytoja, visuomeninė darbuotoja ir labai malonaus būdo.

Elena nesisakė poniai, kodėl ji parsisamdė tarnaitę. Ji tuojaus susipažino gerai su savo naujomis pareigomis ir pasirūpino jas eiti sąžiningai.

Užgauta puikybė vis nenorėjo dar nurimti. Ji, progai atsitikus, lįsdavo lauk, lyg yla iš maišo.

Skandžiai atjautė Elena tą aplinkybę, kad jai buvo paskirta gyventi tarnų name ir nešioti tarnaitės uniformą.

Kuomet vyresnėji tarnaitė padavė jai uniformą, įsižeidimas pašoko. Jau norėjo mesti jį į žemę, bet susilaikė, kuomet pastebėjo, kad jis mėlynos ir baltos spalvos.

“Ačiū, Švenčiausioji Motina!” tarė Elena, “štai čia Tavo spalvos, mėlyna ir balta. Aš jas nešiosiu Tavo garbei.”

Tarnaitės pareigos pamokino daug gerų dalykų Elena. Ji iš to turėjo sau daug naudos.

Ji suprato, kad tarnaitės darbai taip gražūs ir geri, kaip ir kitoki. Tarnaičių tarpe ji rado geriausios širdies draugų, labai padorių, protingų nors neauklėtų. Ji pamatė, kad iš jų galima pasimokinti gerumo, malonumo ir meilingo pasišventimo.

Elenai teko daugiausiai rūpintis trijų metų mergaite, Felicija. Mergaičiukė labai pamėgo Elena. Prie jos ji prisirišo ne mažiau, kaip prie savo motinos. Nebuvo didesnių prietelkų per jas dvi.

Elena gan greitai atsiteisė savo skolas ir taupė pinigus. Jai vis buvo skaudu, kad ji ne prie savo darbo. Ji bijojo, kad atpras nuo rašomosios mašinėlės ir neteks įgauto greitumo. Ji vis laukė valandos, kada gaus grįžti prie savo tikrojo darbo.

Ji buvo vienok kantri ir ištvermingai meldė Švenčiausiąją Panelę neapleisti jos.

Laikas bėgo. Atmainos nesimatė. Štai jau beveik metai kaip ji eina tarnaitės pareigas.

Elena pasirodė, kad turėtų būti šis tas pamainyta Felicijos maitinime. Ji pasirižo su tuo reikalu kada nors kreiptis į mergaitės motiną. Vienok atidėliojo.

Štai vieną rytą, rodos kas ją stumte stūmė eiti pas ponią.

Taigi padėjo nedrąsą į šalį ir nužgiavo pas ponios duris. Pabeldė nedrąsiai. Išgirdo žodį... Įeik.”

Elena įėjo. Nusigando ir nusiminė.

Ponia vaikščiojo smarkiai šen ir ten. Jos rankoje pataisytas rankraštis. Ji susirūpinus ir dalinai susierzinus. Kambaryje tyku. Nesigirdėti nieko.

“Poniute,” prasitarė nuoširdžiai Elena, “aš aš negaliu ką nors tamistai pagelbėti. Tamista išrodai labai susirūpinus.”

“Tu man nepagelbėsi, Elena,” atsakė ponia. Ji vaikščiojo toliau po kambarį. “Ta mano sekretorė pabėgo pereitą naktį su koku ten savo meilužiu. Štai paliko mane nei šiokioj nei tokioj padėtyj. Šie rankraščiai privalo būti priduoti ryto rytą.”

Elena stovėjo ir laukė. Poniai Avarienei atrodė, kad ji per daug trumpai pasakė Elenai.

“Ačiū, mano brangioji,” ji tarė, “man galėtų pagelbėti tik gerai įpratusi rašytoja ant mašinėlės.”

Elena svyravo. Neatsilaikė. Pasidavė pagundai.

“Aš esu įpratusi rašyti mašinėle,” tarė ji atsargiai.

Ponia staiga atsisuko ant vienos kulnies ir pažiūrėjo stačiai Elenai į akis.

“Tu esi rašytoja mašinėle? Tai kodėl” — ir parodė pirštu į Elenos tarnaitės uniformą.

“Kuomet aš parsisamdžiau pas tamistą tarnaitę”, tarė Elena, “tai padariau vargo spaudžiama ir darbo ieškodama. Aš

nepasisakiau tamistai, kad aš buvau kompanijos sekretorė, bijodama, kad tamista neimsi manęs tarnaitė. Aš galiuosi tamistą apgavusi.”

Ponia Avarienė tylėjo. Elena stovėjo. Staiga ponia tarė:

“Eik žemyn, Elena, ir pavesk Feliciją vienai iš merginų. Sugrįžk ir pažiūrėsiu, ką tu galėsi padaryti su tais rankraščiais. Aš turiu išeiti, nes turiu susitikti su nekuriomis asmenimis.”

Elena dirbo visą tą dieną ir net vėlai vakare. Darbasėjo sunkiai. Jos pirštai, pasirodo, atprato ir neteko miklumo. Rankraštis buvo neaiškus, išbraukytas, išmargintas pataisomis, sunkiai perskaitomas. Elena dirbo kantriai. Ji norėjo atlikti gražų darbą.

Jau buvo po vidurnakčio, kuomet ji užbaigė. Ji buvo patenkinta atliktu darbu. Surinko visus popierius, sudėjo juos gražioje tvarkoje ir nuėjo ilsėtis.

Iš ryto jau skaudėjo pečius, kada ji rengė Feliciją. Ji net pati sau nusišypsavo, kada pamastė, ką tai padaro praktikavimo stoka.

Mergaičiukė nuolatos čiauškėjo ir Elena jai padėjo. Elena užmiršo rašomąją mašinėlę ir vėl jautėsi uoli tarnaitė. Ji išsivedė mergaitę pavaikščioti. Jodvi gan ilgai užtruko. Galutinai gryžta namo.

“Elena, tave ponia ieškojo ir šaukia pas save,” pranešė jai viena tarnaičių.

Elenos širdis sudrebėjo. Viltis ir nusiminimas kartu lenktynėmis lėkė jos galvoje. Eina.

“Elena, kaip manai, ar ponias N. negalėtų man atsiųsti kitą tarnaitę?” tarė ponias Avarienė.

Elena pajuto, kad, rodos, tūkstančiai skruzdžių slenka jos nugara. Jai išrodė, kad ponias Avarienė ją paleis ir teks vėl būti be darbo ir badauti.

“Ko taip išblyškai ir susinervinai?” tarė ponias Avarienė. Ji padėjo ranką ant perrašytų mašinėlės rankraščių ir juokda-

mosi tarė:

“Kuomet ši rytą aš pamačiau tą tavo darbą, aš tapau vagis. Aš žadu tave pavogti nuo savo dukters. Tu būvai geriausiajosi jos auklė, Elena, bet aš manau, kad tu būsi daug getesnė mano sekretorė. Aš tikiu, kad jei sekretorė suranda savyje užtektinai tvirtybės būti tarnaitė, tai iš jos galima tikėtis visokio gero — gerai Elena. Tu nuo šiandien mano sekretorė.”

“Ačiū, ponias.” Tiek pajėgė ištarti Elena. Jos, mat, širdis, pilna, kupina dėkingumo, šaukė: “Ačiū Tau, švenčiausiajosi ir Geriausiajosi, mano motina Marija! Tu padėjai man pargriauti puikybę ir Tu pakėlei mane iš vargo.”

Nugalėti puikybę apsimokėjo.

A. C. D.

MALDA PRIE ŠV. DVASIOS.

O Dieve, Šventoji Dvasia, Kurią aš paniekinau, įžeidžiau, kuriai priešinausi nuo kūdikystės iki šios dienos, atidėk man Tavo Asmenį, — Tavo Esimą, Tavo galybę. Padaryk, kad aš gerai suprasčiau Dievo baimę. O Tu, Kurs esi Dvasia Tėvo ir Sūnaus, o Tu, Kurs esi Meilė Tėvo ir Sūnaus, o Tu, Kurs krikštiji ugnimi, pripildyk mano širdį Tavo meilės ugnimi, uždek mane visą Dievo meile. Užpilk ant manęs vieną lašą tos šventos liepsnos, vieną lašą tos dangiškos ugnies, kad aš visiškai sunykčiau kaip Tau maloni auka. O Tu, Kurs įsakai man mylėti Tave visa širdimi, sušildyk mane uolumu, sutirpink gailėsčiu, idant gyvenčiau tikru gyvenimu ir mirčiau tobulai atgailojant. Leisk, kad ta šventa liepsna sudegintų ir išnaukintų manyje visą kas priešinasi Tavo meilei. Duok, kas Tave mylėčiau visa mano širdimi, siela ir visomis jėgomis, ir mano artimą kaip pats save.

(Šią maldą kasdien kalbėjo Kardinalas H. E. Manning nuo 1845 iki mirties).

Dorybės.

(Tąsa)

Maldinga siela stengiasi nugalėti priekaištus tikėjimui ir abejones. Užtat: 1. peržiūri, iš naujo persvarsto tikėtinumo pagrindus; 2. nenusimena, nes žino su Dievo malone pagundas nugalės; 3. meldžiasi, kadangi maldoj gali malonių išprašyti ir savo sielą, tiesos išalkusią, nuraminti; 4. atvirai pasitaria su savo dvasios tėvu; 5. niekad nesidera su piktuoju gundytoju, bet tikėjimo aktais stengiasi panaikinti sieloj sudarytas jo pakištais vaizdais abejones.

Sunkių bandymų metu, persekiojimams kilus, ar kam pasikesinus išplėšt iš mūsų širdies tikėjimą prievartos būdu, atsiminkime Išganytojo žodžius: „Kas tik išpažins mane žmonių akivaizdoje, tą ir aš išpažinsiu savo danguje esančiojo Tėvo akivaizdoje; kas gi manęs išsigins žmonių akivaizdoje, to ir aš išsiginsiu savo danguje esančiojo Tėvo akivaizdoje.“ (Mat. 10, 32-33). Jei reikalinga, tikėjimą išpažink viešai, atvirai, narsiai ir aiškiai, ypač kai tavo tylą gali papiktinti silpnadvasius.

Nesidrovėk nei namie, nei svečiuose prieš valgį, ar po valgio persižegnoti, nusiimti kepurę prieš bažnyčią, pagerbiant Švč. Sakramentą, atiduot tinkamą pagarbą nešamam pas ligonį Jėzui Švč. Sakramente.

Mokyk tikėjimo tiesų nežinančius, aiškink tikėjimą jo nežinantiems, abejojančiams; remk darbu, auka ir malda tikėjimui platinti draugijas, misijas.

Jei nori būt tobulas tikėjimo dorybėj, — ieškok, trošk, kalbėk, daryk, kentėk ir teisk ko ieškojo, troško Kristus, ką Jis skelbė, ką Jis darė, kiek jis dėl to kentėjo ir kaip Jis teisė kitus. Visur reik vadovautis tikėjimo dvasia. Ją-gi stiprinam

geriau pažindami dieviškas tiesas, jas apmąstant įsisamonydami, pasimokindami platesniojo katekizmo, dažnai darydami tikėjimo aktus bei visą privatų ir viešą savo gyvenimą remdami tikėjimo nuostatais.

29. *V I L T I S.*

Viltis yra antgamtinė, Dievo suteiktoji dorybė, kuria siekiame Dievo, mūsų galutinio tikslo ir amžinosios laimės, tikri, jog atsieksime ką V. Dievas pažadėjo, gaudami tą reikalingas priemones. Amžinai laimei atsiekti priemonės: Dievo malonė, ir jai padedant, mūsų padaryti gerieji darbai.

Šv. Povilas apaštalas apie tą amžiną laimę sako: „Ko akis neregėjo, nei ausis negirdėjo, nei į žmogaus širdį neįėjo, Dievas parengė tiems, kurie jį myli.“ (1 Kor. 2. 9)! Šv. Jono apreiškime skaityme: „Štai Dievo padangtė su žmonėmis, ir jis gyvens su jais; jie bus jo tauta, ir pats Dievas bus su jais jų Dievas. Dievas nušluostys nuo jų akių kiekvieną ašarą; mirties daugiau nebebus, nei dejavimo, nei šauksmo, nei skausmo nebebus daugiau; nes kas buvo pirma, išnyko.“ (Apr. 21, 3-4). Išganytojas žada gausų atlyginimą ir amžinąjį gyvenimą tiems, kurie jį seka. „Petras jam tarė: Štai, mes visa palikome ir tave sekėme; kas gi tat bus mums? Jėzus jam tarė: Iš tikrųjų, sakau jums, jūs, kurie mane sekėte atgimime, kuomet žmogaus Sūnus sėdės savo didenybės soste, taip pat sėdėsite dvylikoje sostų ir teisite dvylika Izraelio giminių. Ir kiekvienas, kur palieka namus, ar brolius, ar seseris, ar tėvą, ar motiną, ar pačią, ar vaikus, ar dirvas dėliai mano vardo, gaus šinteriopai ir paveldės amžinąjį gyvenimą.“ (Mat. 19, 27-29). „Būk ištikimas iki mirčiai, ir aš tau duosiu gy-

venimo vainiką, — sako Viešpats (Apr. 2, 10). „Aš atsikėlimas ir gyvybė; kas tiki į mane, nors ir būtų miręs, bus gyvas.“ (Jon. 11, 25).

Visi mes siekiame amžinosios laimės, amžino laimingojo gyvenimo. Turime vilties, jog Dievo malonei padedant, kurią Viešpats teikia gausiai visiems, pasioksime dangų, matysime Dievą veidas į veidą, neišsakoma laime prisipildys mūsų siela ir būsime amžinai laimingi, be baimės prarasti savo amžiną laimę, Dievą.

Vilties dieviškoji dorybė yra skirtiną nuo kitų dorybių. Ją vadinam dieviškąja, nes Dievas jos tikslas. Nors tikėjimas ir meilė savo tikslu turi Dievą, bet visos šios dorybės kitokiū atžvilgiu siekia Dievo. Dieviškų dorybių dėka žmogus vienijasi su Dievu. Tasai susivienijimas gali būt dvilypis: 1. kai žmogus savo mintimi ir laisvos valios troškimu vienijasi su Dievu dėl to, kad Jis yra savyje be gato geras, turime meilės dorybės veiksmą; 2. kai žmogus vienija mintį ir širdį su Dievu dėl to, kad iš Jo mums plaukia be galo didelės gėrybės, turime: tiesų pažinimą tikėjimo dorybės veiksmas ir tobulos laimės, gerumo atsiekiną vilties dorybės veiksmas.

Viltis yra tikra, jog atsieks su Dievo pagalba tai, ko siekia. Ji yra būsimos laimės tikras laukimas. Remiasi Dievo pažadėjimu, Jo visagalybe, Jo gailestingumu. „Aš žinau, kuo pasitikėjau ir esu tikras, kad jis gali išlaikyti tai, kas man pavesta iki anaī dienai,“ sako šv. Povilas apaštalas. (2 Timot. 1, 12).

Nors šiame gyvenime negalime tikrai žinoti, ar esame Dievo malonėje, ar ne, bet viltis nesiremia pirmų pirmiausia turimąja Dievo malone, o Dievo visagalybe ir gailestingumu, kuriuo, net neturėdamas Dievo malonės, ją gali atgauti ir taip amžiną gyvenimą pasiekti. Kiekvienas gi, kuris tiki yra tikras, jog V. Dievas yra visagalis ir be galo gailestingas.

Jei nežiūrint to kai kurie neatsiekia amžinos laimės, laisva valia sunkiai nusikalsdami Dievui, — ne viltis yra kalta, bet žmogaus bloga valia. (Pal. 2, 2. q. 17. a. 2, 6).

Vilties dorybei artinai draugauja kitos dorybės: 1. Dievo v a i m ē, apie kurią kalbėsime vėliau; 2. p a s i t i k ē j i m a s Dievu, t. y. tobuloji viltis, labiau išstobulinta sūniškoj nuolankioj dvasioje ir 3. n e p a s i t i k ē j i m a s s a v i m i.

Išganytojas sako: „Pasaulyje jūs turėsite suspaudimo; bet pasitikėkite, aš apgalėjau pasaulį.“ (Jon. 16. 33). „Vargu įeiti į Dievo karalystę tiems, kurie pasitiki pinigais.“ (Mork. 10, 24).

Vilties yp at y b ē s labai panašios tikėjimo dorybės ypatybėms.

1. A n t g a m t i n ē, t. y. turėk viltį Dievuje, bet ne savo jėgose bei sumanume. Tiesa, turime daryti gerų darbų, bet patys vieni be Dievo malonės nieko gero negalime padaryti. Visa mūsų jėga, tinkamumas ir gėrybės iš Dievo eina: „ne kad mes būtumėm savaime tinkami ką nors manyti lyg iš savęs, bet mūsų tinkamumas yra iš Dievo“, sako šv. Povilas ap. (2 Kor. 3, 5). „Taigi, nuteisinti tikėjimu būkime ramybėje su Dievu per mūsų Viešpatį Jėzų Krištų, per kurį turime taip pat su tikėjimo pagalba priėjimą prie tos malonės, kurioje stovime ir giriamės Dievo vaikų garbės viltimi.“ (Rom. 5, 1-2).

(Bus daugiau)

Išvidinēs Pilys Arba Rūmai.

PARAŠĒ SV. TERESĒ.

Iš angļu kalbos vertē S. M. S.

(Tāsa).

Mums nedera, Seselēs, ieškoti priežas-
čū dēlei supratimo Dievo paslēptū daly-
kū, bet tikēkite, jog Jisai yra Visagalis,
turime būti īsitikrinusios, kad toki kirmi-
nai kaip mes, apribotomis proto galēmis,
negalime suprasti, Jo stebuklū. Garbinki-
me Jī karštai jog leido bent kiek iš jū
suprasti.

8. Norēčiau surasti tinkamā dalykā
palygint šią tiesā, bet, nē vienas to-
bulai neatitinka mano tikslui, bet nesura-
dus geresnio, pavartosiu sekantj. Įsivaiz-
dinkite, jog esate privačiam muzējuje —
kuris karaliui priklauso arba kokiam di-
džiūnui: tamē muzējuje yra sudēta įvai-
rios rūšies dalykai iš stiklo, porcelēno, ir
iš kitokiū medžiagū; jie taip yra tvarkiai
sustatyti, kad į kambarj įėjus juos beveik
visus antsyk galima pamatyti.

9. Kuomet aplankiau Kunigaikštienēs
Alvos namus, jai reikalaujant, (nes buvo
man klusnumu įsakyta pas ją kelionēs
metu apsistoti) buvau įvesta į tokios rū-
šies kambarj. Įėjus stovėjau nustebus ir
maniau sau viena, kokia nauda galētū
būti iš tokio niekniekiū mišinio; po tam
pamintijau, kad siela pamačiusi tiek daug
įvairiū dalykū turētū būti sužadinta Die-
vā garbinti. Laimē man už tad, kad ma-
čiau juos, nes jie suteikia man tinkamā
vaizdā šitam dalykui paaiškinti. Nors ir
buvau kambaryj kiek laiko, bet buvo ja-
me tiek daug dalykū, kad iš daugumos
užmiršau ir ką bemačiau, ir negalėjau at-
siminti kiekvienā daiktā skyrium, nei iš
ko jis buvo padarytas, taip, kaip būčiau
suvis nieko nemačiusi, nors visā vaizdā
paėmus abelnai galėjau atsiminti.

10. Kas panašaus atsitinka, kai siela
yra labai glaudžiai susivienijusi su Die-
vu. Ji yra įvesta į šitā aukščiausiojo dan-

gaus rūmā, kuris turbūt yra mūsų sielos
centre — kadangi Dievas gyvena joje,
Jam priklauso vienas iš šiū rūmū. Kai
siela yra ekstazėje, pasirodo lyg kad Vieš-
pats nenori idant ji suprastū šitas pas-
laptis, ji Jame yra apimta džiaugsmu ir
tuomi yra pasitenkinusi. Bet, kartais, Jam
malonu yra atitraukti ją nuo šito paga-
vimo, tuo kart jī su syk pamato kas tal-
pinasi šitame rūmē. Sugrįžusi į save, pro-
tas gali atminti kas buvo matyta, bet ne-
gali atpasakoti, taip pat negali savo pri-
gimtomis jėgomis pamatyti daugiau tų
antprigimtinū dalykū, kaip tik tiek kiek
Dievas daleidžia jai pamatyti.

11. Gal jums rodos, kad aš tvirtinu,
jog siela tikrai ką nors mato, ir jog tai
yra vaizduotēs matymas? To, tai tikrai
nepripažįstu: aš kalbu apie proto maty-
mā, bet, kadangi esu tokia ignorantē ir
negabi, todėl, ir nemoku nieko paaiškinti,
o jeigu ką ir gerai nusakau, tai ne man
dēka.

12. Jeigu siela nesužino nē jokiū pas-
lapčū laikē pagavimū, tai jie nėra tikri
pagavimai, bet koki nors prigimties silp-
numai. Tas gali atsitikti silpnos sudēties
asmenims, ypač moterims, kai savo stro-
pia dvasia nugali kūninę prigimtj, o iš
to įvyksta jausmū apmirimas, kaip jau
sakiau aiškindama ramybės maldā.

13. To nėra tikruose pagavimuose, nes
tuomet Dievas ją visiškai užžavi Savi-
mi, ir ji tampa Jo Savybe ir Sužieduotine.
Tame tarpe Jis parodo jai bent mažā ca-
lelę karalystēs, kuriā jī sau šitokiu būdu
pelnē. Kad ir mažā dalelē tačiau didelia-
me Dievuje nieks nėra mažā, bet visa di-
deliu. Jis neleidžia pojučiams arba pajė-
goms kliudyti, bet dar įsako, jog būtų tuo-
jau visū rūmū durys uždaryta, išėmus

duris vedančias į Jo apgyventą rūmą, kad būtų galima pas Jį įeiti. Tebūnie palaimintas toks gerumas! Sielos, nebandančios pasinaudoti tokia proga, bet dar ją lengvai prarandą, gali, pilnoje tiesoje pelnyti pasmerkimą.

14. O, mano Sesele! Kaip maža yra visa tai ką mes išsižadėjome, arba ką darome, arba kada nors ir galėtumėme nuveikti del Dievo, Kuris nori, tokiu būdu, Save suteikti kirminui! Jeigu turite vilties, kada nors džiaugtis šita dovana šitame gyvenime, tai ką dabar darote? Kodėl atidėliojate? Kas sugrąžins sugatšintą laiką, kad ir vienos Sveika Marijos? Neprivalome laiko gaišinti Viešpaties beieškant, kaip toji Sužieduotinė bėgo po vieškelius ir gatves Jo ieškotų. O, kaip tuščia yra viskas šitame pasaulyje kas neveda ir negelbsti pasiekti šios būklės! Nors visi šios žemės malonumai, turtai, ir visokios linksmybės, kokias tik būtų galima įsivaizduoti, nors jie visi galėtų tęstis amžinai, — jie mus nepatenkintų ir jie yra niekas palyginus su turtais kokiais džiaugsimės amžinai — net ir šie yra kaip niekas palyginus su savybe kokia bus mūsų, kada turėsime už savąjį dangaus ir žemės ir visų turtų Viešpatį.

(Bus daugiau)

* * *

KATALIKŲ PASAULY

Kataliko balsas iš Rusijos. Nuo Volgos upės krantų tremtinio, kur gyveno gausios vokiečių katalikų kolonistų grupės, pasaulinio žmogaus laiškas, adresuotas šv. Tėvui Pijui XI pasiekė Berlyną. Jisai nušviečia prispaustųjų katalikų apverktiną būklę. Tasai laiškas paskelbtas katalikų spaudoje, atkreipė daugelio dėmesį. Laiško turinys toks:

“Šventajam Tėvui Visuotinės Bažnyčios Romoje. “Su baime ir mušančia širdimi išdrįstu aš paprastas pasaulinis žmogus kreiptis su keleta žodžių į Jūsų Šventenybę.

Nėsu vertas Jums rašyti, bet kūno reikalai mane verčia. Mūsų Viešpats pasakė: “Prašykite ir gausite, klabenkite ir bus jums atidaryta.” Kai kūdikis sušalęs ir išalkęs kreipiasi prie savo Tėvo: ‘Tėve, aš taip išalkęs ir taip sušalęs, — pagelbėk man.’ Tas šauksmas aidi kalnais ir kloniais nuo Uralo kalnų į šventąjį miestą Romą.

Taip, brangusis Tėve, pagelbėk, Jūsų avelėms labai kenčiant. Daug, daug mūsų tikėjimo brolių ir kartu su jais aš su savo šeimyna ir mano brolio šeimyna turėjome apleisti visa, kas mums buvo brangu ir priversti klajoti Uralo kalnuos po didelius miškus. Pailsę, suvargę, žaizduoti vos gyvenam, o prasimaitinimo reikalus blogėja.

Užtat, visų tikinčiųjų vardu, kurie čia yra, prašau jūsų visų, gyvenančių Vakariniėje Europoje, ištieskit galėstingą ranką ir suteikit mums nuo jūsų stalo krantinčius trupinius. Pasidalinkit su mumis nereikalingais rūbais ir pridrinkit mūsų nuogumą. Taip, ne vien prie visų tikinčiųjų, bet ypač kreipiuosi į visą Vokiečių tautą su maldavimu: pagelbėkit mūsų mažiems, nekaltiems vaikams, kurie taip labai skursta.

Aš pilnai pasitikiu Jumis, Šventasis Tėve, ir nenusimenu. Dovanokit mano įkyrumą, nes tai badas padarė.

Baigiu su nuolankiais sveikinimais visiems nuo visų brolių mūsų Romos Katalikų Bažnyčios.”

Šis kataliko vokiečio laiškas atskleidžia labai mažą dalelę tų baisių vargų, kuriuos kenčia tikintieji Rusijoje, išbloktai iš savo sodybų. Juos surinkti ir jiems pagelbėti beveik nėra galima. “Darbininkų rojus” sargai-komisarai nori paslėpti nuo pasaulio akių Rusijos žmonių skurdą, neleidžia vargšų šelpti. Reikšdami vargstantiems tikėjimo broliams užuojautos, prašykime Dievo atmainos jų vargingamę gyvenimė.

Mūsų Darbai

KOLEGIJOS GIMIMAS.

OLEGIJOS gimimo diena — tai jos iškilmingas įkūrimas ir oficialis atidarymas. Netikėtai greit ir nelauktai sėkmingai išsivystė Lietuvių Kolegijos klausimas. Pereitą pavasarį buvo daug įvairiausių spėliojimų ir rimtų abejonių, ar Amerikos lietuviai gali tikėtis už metų, kitų susilaukti tinkamos bernaičiams Kolegijos. Nei pusė metų nepraejo, o Kolegiją turime. Jos iškilmingas įkūrimas ir oficialis atidarymas įvyks rugsėjo 8 d. Šv. Panelės Marijos Gimimo šventėje. Dievo Apveizda ir Šv. Panelė Marija aiškiai globoja šios Kolegijos kurimąsi. Prie to daug prisidėjo Jo Ekselencijos vyskupo Petro-Pranciškaus Būčio atsilankymas Amerikoje. Kadangi šiai Kolegijai vadovaus Marijonai, tad ir aukštesnioje mokslo įstaigos oficialis įkūrimas priklauso nuo Marijonų Vienuolijos Vyriausiojo Vadovo. Tas Kolegijos įkūrimas ir atidarymas šiemet išsirišo labai greit, nes Marijonų Vyriausias Vadovas pats tą darbą energingai varė pirmyn. Per Jo Ekselencijos vysk. P. Būčio rankas į Kolegijos Fondą įplaukė beveik trys tūkstančiai dolerių. Jie pavartoti lojų, stalų, kedžių bei indų įsigyti naujai Kolegijai. Jau nugalėta didesnė sunkenybinių dalis. Sudarytas Kolegijos mokytojų štabas, gaminama gyvenimo sąlygoms pritaikyta aštuonių metų Kolegijos mokslo programa, jau yra kelesdešimt auklėtinių, bet jų laukiama daugiau. Viso to naujo gyvenimo pradžia įvyks rugsėjo 8 d. J. E. vysk. P. Būčys, M. I. C. pašventins Kolegiją ir oficialiai atidarys pirmuosius Kolegijos mokslo metus.

Šiuo įvykiu džiaugiasi visa Amerikos lietuvių visuomenė. Kolegijos Rėmėjai

linksmi, patenkinti, jog jų trūsas ir teiktos aukos panaudotos labai gerai ir tiksliai.

Ši bernaičių Kolegija pavesta Švč. Panelės Nekalto Prasiidėjimo globai, lietuviškai bus vadinama, patogumo deliai, — Marijonų Kolegija.

Visus kviečiame į džiaugsmingą iškilinę rugsėjo 8 d. Thompson, Conn. — į Kolegijos gimimą — jos įkūrimą ir atidarymą.

Kolegijos Rėmėjai:

Per J. E. vysk. P. Būčio rankas Lietuvių Kolegijai Thompson, Conn. dovanojo:

Westfieldo parap. dr.-jos	35.00
Kun. J. J. Ambotas, Hartford, Conn.	1,100.00
Kun. A. Petraitis, Worcester, Mas.	150.00
Ant. Norkūnienė, Worcester, Mass.	5.00
Kun. K. Vasys, Worcester, Mass.	70.00
Kun. P. Juraitis, Athol, Mass. ..	50.00
Kun. L. Klevinskas, Providence, R.I.	50.00
Kun. Vaškelis, New Britain, Conn.	50.00
Kun. Mat. Pankus, Bridgeport, Con.	75.00
Kun. N. Pakalnis, Brooklyn, N. Y.	100.00
P. Stumbrienė, Maspeth, N. Y. ..	4.00
Kun. Ig. Abromaitis, Nashua, N. H.	25.00
Kun. J. Čižauskas, Detroit, Mich.	100.00
Per p. Pr. Guda, N. N., Chicago, Ill.	10.00
M. Rinkevičiūtė, Chicago, Ill.	5.00
Aleks. Vitkus, Dorchester, Mass.	3.00
A. Služas, Chicago, Ill.	3.00
St. Lukoševičius, Brooklyn, N. Y.	4.50
R. Baidokienė, Mt. Carmel, Pa. ..	5.00
S. Savičienė, Chicago, Ill.	3.00
Anas. Mickevičienė, Chicago, Ill.	1.00
M. Bružienė, Lietuva	3.00
Vikt. Zubaitė, Chicago, Ill.	3.00

(Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Rėmėjams už aukas. *Remėjų Centras.*

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Kodėl socialistai sako, kad su mirtimi viskas baigiasi?

P. G. iš Chicagos, Ill.

ATSAKYMAS. Socialistai ir visi kiti nenaudėliai bijosi už savo blogus darbus Dievo teismo. Jie norėtų, kad nebūtų nei amžino gyvenimo, kad žmogus neturėtų nemarios sielos, kad jų biogi darbai nebūtų nubausti, save ir kitus suvedžiojamuosius drąsindami, jie skelbia šias ir panašias nesąmones.

KLAUSIMAS. Aš vadinuosi Kolegijos Rėmėja, o mano vardas nei pavardė nebuvo paskelbta "Laive." Ir dabar siunčiu \$3.00 už "Laivą" ir prašau tas mišias atlaikyti už mano vyro sveikatą. Laukiu atsakymo.

M. K.—kienė, Shenandoah, Pa.

ATSAKYMAS. Dėkui už paklausimą ir aukas Kolegijai. Jūsų klausime yra sudėta trys dalykai: Kolegijos Rėmėjos narystė, "Laivas" ir Mišios. Nuolatiniai Kolegijos Rėmėjai moka į metus \$3.00 ir įgauna M. Kol. privilegijas. Už VISUS gyvus ir mirusius Rėmėjus laikomos dvejų šv. Mišios metuose, t. y. Sekminėse ir per Nekaltąjį Prasidėjimą šv. P. Marijos. Jei kuris Kolegijos Rėmėjas miršta, už jį atskirai laikomos dvejų šv. Mišios Marijonų Vienuolyne; visi gi Rėmėjai kalba po 1 dalį Ražančiaus. Be to, gyvieji Rėmėjai gauna veltui savaitraštį "Laivą." Visų Kolegijos Rėmėjų vardus rūpinamės paskelbti "Laive" kartu su jų duotomis aukomis.

Kiti žmonės ima laikraštį "Laivą." Jie moka į metus \$2.00. Jie yra laikraščio skaitytojai. Jų vardų į "Laivą" nededam, — per daug brangios vietos užsiimtų. Be to, nei koks laikraštis savo prenumeratorių pavardžių neskelbia. Visai kitaip su kokia nors draugija.

Šv. Mišios priimamos Marijonų Vie-

nuolyne ir atlaikomos. Mažiausia auka yra nustatyta Amerikoje vyskupų — vienas doleris. Bet kurie nori kad jų užsakytos Mišios būtų greičiau, o ne iš eilės laikomos, paprastai duoda didesnę auką. Tie visi trys dalykai yra labai skirtingi.

Iš Tamstos laiško ir iš "Laivo" administracijos atvirutės supratau, jog Jūs esate tik "Laivo" skaitytoja ir nebuvote įrašyta į Kolegijos Rėmėjų Draugiją. Ir kitais metais Jūs prisiūsdavot \$3.00, bet kartu norėdavot, kad iš tų trijų dolerių būtų dar atlaikytos Mišios Jūsų intencija. Kadangi Mišioms mažiausia auka yra vienas doleris, tai pasilikdavo "Laivui" apmokėti \$2.00.

Šiomet-gi, pareiškus Jums norą būti Kolegijos Rėmėja, įrašome Jus į Rėmėjų skaičių. Tai yra, į Kolegijos Fondą įdedami visi trys doleriai. Kadangi daugiau pinigų nebuvo, — tad siunčiu atskiru laiškeliu Jums paklausimą, kaip padaryt norėsite su užsakomomis Mišiomis. Jei norėsite, kad Mišios būtų atlaikytos Marijonų Vienuolyne, prisiūskite joms aukele, jei norite kad iš prisiūtų išskaitytume, tai kaip tada daryt su Rėmėjos naryste? Jūsų atsakymas išriš galutinai abejones.

KLAUSIMAS. Pas mus yra daug katalikiškų draugijų. Visos kilnesnės moterys prie jų priklauso. Iki šiol buvo sutikimas, bet šiomet, laukiant Kardinolo pašventint bažnyčią, išėjo nesusipratimas. Susirinkimuos buvo rutarta visoms draugijoms pasitikti J. Ėm. Kardinolą už ketos varsnų. Draugijos ėjo su savo ženklėliais. Buvo nutarta tretininkams eit pirmiausiai su kryžiumi. Maldos Apaštalystė norėjo būti irgi pirmoji, sakė, būk tretininkai nēr verti eit pirma širdies Jėzaus draugijos. Taigi meldžiu paaiškint, ar neturi tretininkai pirmenybės?

K. L. "L." skaitytojas iš Phila., Pa.

ATSAKYMAS. Nesusipratimams kilius draugijų tarpe už pirmenybę procesijoje, reikia kreiptis prie savo klebono. Jis išspręs ginčą ir sutvarkys. Pasitaiko, jog didesnes teises Bažnyčioj turinčios brolijos, neseniai susidariusios, laikinai negali pilnai pasinaudot savo teisėmis. Bažnyčia yra sutvarkiusi pirmenybės klausimą procesijose brolių tarpe Kanonu 701. Pirmiausiai eina Tretininkai: šv. Pranciškaus, šv. Dominiko, Karmelitų, šv. Benedikto. Juos seka: arkibrolijos, brolijos, maldos Susivienijimai, Sodalicijos ir pabaigoj visos kitos draugijos. Jei procesija yra daroma su Švč. Sakramentu, pirma Tretininkų eina Švč. Sakramento brolija.

KLAUSIMAS. Ar yra nuodėmė eit į krutamuosius paveikslus?

J. H. Loskey W. Frankfort, Ill.

ATSAKYMAS. Į padorius paveikslus žiūrėt nēr nuodėmės. Bus nuodėmė, jei eisi tėvams neleidžiant net gerų paveikslų pasižiūrēt. Kas-gi tyčia eina nepadorių, paleistuvingų paveikslų žiūrēt, — nustalsta. Apie tai reik pasisakyt per išpažintį.

KLAUSIMAS. Atsakykit kiek galint greičiau "Laive", ar yra nuodėmė mergaitei raityti plaukus ir naudoti veidui miltelius, dažus etc.

M. K. Falkis, W. Frankfort, Ill.

ATSAKYMAS. Raityt, šukuot plaukus, praust ir padabint savo veidą nēr nuodėmės, jei visa tai daroma geru tikslu. Su šiais dalykais yra panašiai kaip su valgiu. Valgyt nēr nuodėmės, nebent valgytų kas uždraustus valgius draudžiamu laiku, ar per daug godžiai, apsirydamas. Veido švara — geras dalykas. Tik reik žiūrēt, kad del to nebūtų nusikalsta prieš Dievą, prieš savo tėvus, ar prieš kitus žmones.

* * *

LIETUVOS ŽINIOS

ŠUNSKAI (Mar. apskr.). Liepos 5 d. Šunskuose buvo neopresbytero kun. Juozo Liutkevičiaus primicijos. Visi pakeltu ūpu žiūri į primicijantą ir nuo jo akių nenuleidžia, ypač per iškilmingą procesiją ir per šv. Mišias. Po evangelijai lipa į sakyklą primicijanto profesorius kun. M. Ražaitis ir pasako gražų pamokslą. Kalba apie kunigo idealą ir sunkenybes, ypač šiais tikybinio atšalimo laikais.

Te stiprina Visagalis jo jėgas, tepadedą sėkmingai darbuotis Jo garbei.

DIDVYŽIAI (Vilkaviškio apskr.). Liepos 5 d. ši parapija šventė pirmą kartą šv. Leono atleidus ir tą dieną naujai iššvestas kun. Pijus Čižauskas laikė pirmąsias šv. Mišias. Šioje parapijoje tai dar pirmutinis kunigas.

Nors oras buvo nelabai palankus, tačiau žmonių prisirinko gana daug. Koks džiangsmas. Asistuojantieji kunigai bei klierikai su bažnyčios choru gieda "Ven Creator." Džiaugsmo ašaras lieja motinėle, giminės... Tėvelis jau miręs. Lai Aukščiausias suteikia Tau, kun. Pijau, geros sveikatos vesti žmonių sielas į išganymo vietą.

BAŽNYTELĖ SU STEBUKLINGUOJU KRYŽIUMI.

Alytaus apskr., Akmenio kaim. yra bažnytelė su stebuklinguoju kryžiumi. Aplink yra gražus pušynas, daug ežerėlių ir upelių. Įdomi, graži vieta, tiktu ir vasaroti.

"M. L."

STATYS NAUJĄ LIGONINĘ.

Tauragėje, apskr. valdyboš rūmuose įvyko varžytinės pastatyti apskrities ligoninės naujus namus. Varžytinės laimėjo p. Sabaliauskas. Pastatymas ligoninės kainuos 479,000 litų. Statoma bus, Tauragės miesto kampe Jūros ir Kudirkos gatvių.